

# UPSIZING GEAR .NL (bass)guitar video community

## INTERVIEW RUBEN HOEKE

Ruben Hoeke timmert al jaren aan de weg als bluesrock gitarist en is ook menig maal verkozen tot beste blues gitarist van de Ben-elux. De sympathieke snarenplukker uit Wormer reist iedere week stad en land af (en af en toe internationaal) om mensen te bezweren met zijn gedreven muziek. Onlangs verscheen de nieuwe cd Sonic Revolver via Butler Records. Deze cd ontvangt niets dan lof in de media en is dan ook een mooie aanleiding om met Hoeke in gesprek te gaan.

**Een nieuwe platenmaatschappij, nieuwe formatie, nieuwe cd en een nieuwe sound. Er is een hoop gebeurt tussen de nieuwe en de vorige cd.**

“Dat klopt. Nadat ik de samenwerking met zanger Frank van Pardo in 2014 had beëindigd, ben ik negen maanden op pad geweest met een andere zanger. Hoewel het er in eerste instantie allemaal goed uitzag, liep het uiteindelijk helemaal spaak. Allereerst op muzikaal gebied en daarna ook op het persoonlijke vlak. Dat kan gebeuren. Het was wel een behoorlijke inschattingsfout van mijn kant. Zat ik dus wel mooi weer omhoog. Ik vroeg Lucas Pruim om me even uit de brand te helpen voor een reeks optredens. Ik had Lucas eens horen zingen en vond hem behoorlijk goed. De (inval)optredens die ik met hem deed waren zo leuk dat ik hem vroeg of hij zin had een cd te maken. We zijn vrijwel meteen begonnen met liedjes maken. Net toen ik dacht dat alles weer op de rit was begon de toenmalige drummer de boel op scherp te zetten. Daar had ik geen zin in. Na zeven jaar samen te hebben gespeeld heb ik hem de band uitgezet. Dat voelde eerlijk gezegd wel als een bevrijding. Mijn broer Eric Hoeke heeft zijn plek ingenomen. Het plezier kwam met zijn komst terug. Ik was namelijk even vergeten dat in een band spelen ook gewoon leuk kan zijn. Met twee nieuwe bandleden onder mijn arm ben ik gaan rondkijken naar een platenmaatschappij en dat is Butler Records geworden. Dus ja, de band is deels veranderend (Paul Brandsen is nog altijd de rotsvaste bassist), en dus ook het geluid. Het is eigenlijk een 10x betere band geworden als ik eerlijk ben.”

**Jullie nieuwe Cd Sonic Revolver krijgt behoorlijk lovende kritieken in de pers. Welke review heeft tot op heden de meeste indruk op je gemaakt?**

“Naast alle super recensies kreeg ik een privébericht van een journalist die zijn tranen de vrije loop had laten gaan



bij het horen van ‘Live Today’. Later hoorde ik van meer mensen dat ze ontzettend geraakt worden door dat nummer. Tsja, dat zijn toch wel mooie complimenten. Dan weet je dat je als band op de goede weg bent. De spirit is hoog in de band. Als het even meezit komt de volgende cd in 2017 uit. Dat zou mooi zijn want dan vier ik ook hier en daar dat ik 25 jaar geleden voor het eerst op het podium stond met mijn gitaar.”

**De plaat zelf kijkt toch wel behoorlijk af van je eerdere platen. Ook in de reviews wordt aangegeven dat je voor een hardere lijn gaat en wat afwijkt van het blues stempel dat je eerder had. Bands als Van Halen en zelfs AC/DC worden genoemd. Hoe kijk je hier zelf tegen aan?**

“Ik heb mezelf die stempel nooit opgeplakt. Als zoon van een boogie-woogie / rhytmn & blues pionier ben je voor veel mensen meteen ook zo. Natuurlijk, de blues zit in mijn bloed. Maar... Ik heb zoveel meer gedaan dan ‘alleen blues’ spelen. Ska met Roberto Jacketti & The Scooters, Nederlandstalige pop met The Lau, jamsessies in allerlei verschillende stijlen, rock/pop/bluesbands, met JURA maak ik akoestische country/folk/blues etc. Ik heb nooit polka gespeeld. Wie weet komt het er ooit nog eens van. Ik snap nooit zoveel van dat hokjes gedoe.”

**Wat dat betreft kan ik mij voorstellen dat de RHB een breder publiek dan voorheen gaat aanspreken. Nu stonden jullie al eerder op de Zwarte Cross, maar met deze plaat volgend jaar ook op Pinkpop en Lowlands?**

“Kom maar door! Als ik heel eerlijk ben maakt het me niet zoveel uit waar ik speel. Als ik maar speel.”

**Een deel van jullie nieuwe sound (zonder je broer Eric tekort te doen) komt op het conto van jullie nieuwe zanger Lucas Pruim. Wat is wat jou betreft de absolute kracht van Lucas en wat voegt hij toe aan de RHB?**

“Wat betreft zijn individuele kwaliteiten; een groot gevoel voor melodie. Als bandlid een ontzettend goede geloofwaardige frontman. Ik denk dat Lucas en ik elkaar in zekere zin versterken. Muziek maken blijft natuurlijk een wisselwerking. Misschien nog wel belangrijker; een prettig persoon om mee op pad te zijn. Ik denk dat hij bijna even gestoord is als ik.”

**Hoe is het om weer met je broer in een band te spelen?**

“Ik wilde vroeger drummer worden. Ik zie mezelf niet echt als een solist. Meer als een ritme-gitarist. Wat dat betreft vormen we een goed tandem. Spelen met ritmes vinden we leuk. Hoewel we vroeger weleens samen speelden en hebben we dat ook jarenlang overgeslagen. Vreemd he. Ach ja, we zijn nu weer bij elkaar en dat is belangrijk. We hebben heel wat tijd in te halen.”

**Op de cd staat ook een nummer van jullie vader en blueslegende Rob Hoeke. Hoe heb je het opnameproces rondom dat nummer ervaren?**

“Ik vond ‘That’ the Boogie’ altijd al een te gek nummer. Die drive en die vette riffs... Het paste ook precies bij onze

nieuwe nummers. En juist daarom was het niet ‘beladen’ of hoe je dat ook wilt noemen. Het lijkt ons gewoon op het lijf geschreven.”

**Herken je jezelf ook in de muziek van jouw vader?**

“Zeker. Maar met name qua visie en benadering van het instrument. Ook al speel ik gitaar en speelde hij piano. De keren dat ik naar zijn muziek luister denk ik toch altijd; Wow... Wat een creativiteit en virtuoos spel. Er was niemand die de blues en boogie-woogie zo kon spelen als hij. Ik speel geen piano, maar als ik af en toe platen van hem hoor dan hoor ik ook vaak riffjes die ik op de gitaar speel. Grappig is dat.”

**Sonic Revolver is net als de vorige cd Loaded ook in Marten Haak zijn studio in Neck opgenomen. Hebben jullie het opnameproces deze keer anders aangepakt en indien ja, wat?**

“Normaal gesproken speelden we alles tegelijk in en kwam daarna de zang. Ik speelde wel de solo's overnieuw in. Dit keer hebben we het anders gedaan. We hebben met z'n allen tegelijkertijd gespeeld en hebben de drums en de bas opnames laten staan. Sommige baspartijen zijn overnieuw gespeeld door Paul. Ondertussen was ik de gitaren overnieuw aan het inspelen. Zowel de begeleiding als de solo's. Ik vond deze werkwijze eigenlijk wel heel erg fijn. Je wordt wel extra kritisch hoor... Steeds weer iets overnieuw doen totdat het helemaal goed is. Maar het heeft zijn vruchten afgeworpen als ik de reacties uit de pers mag geloven.”

**M.b.t. gebruik van gear? Weer Marshall all te way of heb je nog andere versterkers gebruikt (heb je ook wel eens met een Vox ac30 gezien)?**

“Ik heb alles ingespeeld op mijn '68 100 watt Marshall plexi versterker. Veelal gitaar -> kabel -> versterker. Soms een Wha Wha of een Phaser voor een effectje hier of daar. Nu, een paar maanden later ben ik bezig met een slave-setup. Een plexi 50 watter helemaal open en via een weerstand in de input van de 100 watter.. Dat is echt andere koek. Op het volgende album ga ik het zo doen. Je leert toch altijd weer bij, he.”

**Mixen en mastering is deze keer gedaan door Pieter Bas Borger. Hoe zijn jullie bij Pieter terecht gekomen en waarom hebben jullie besloten de mix deze keer niet zelf te doen?**

“Pieter Bas leerde ik rond 2010 kennen via een gezamenlijke vriend. Toen we bezig waren met ‘Sonic Revolver’ bood hij aan de plaat te mixen. Dat leek me wel een goed idee. Afstand nemen en een echte pro het werk laten doen. De plaat klinkt verschrikkelijk goed. Een authentieke vibe met een moderne sound, al zeg ik het zelf.”

**Jullie zijn getekend door Butler Records waar o.a. ook LAMB, Chris de Burgh en Anneke van Giersbergen hun platen uitbrengen. Wat hoop je met hen te bereiken voor de band?**

“Ik hoop dat ze de cd zo goed mogelijk promoten.”

**Gitaarnetters zijn nogal gek op gitaren en gerelateerd speelgoed. Nu begrijp ik dat er een nieuwe signature Ruben Hoeke Brandin gitaar gaat komen. Kan je hier meer over vertellen?**

“Mijn opa werd in 1906 geboren in Bogor (‘Buitenzorg’), op het eiland Java, Indonesië. In de jaren twintig begeleidde hij



met zijn viool ‘stomme films’ in de bioscoop van zijn vader in Jakarta. Mijn vader speelde in de jaren negentig ook veelvuldig in Jakarta. In 2015 vroeg Qguitars mij een ‘RH signature’ gitaar te ontwikkelen. Samen met ontwerpers Rene Gruijs en Marten Haak, is het eerste prototype van het ‘Radix Ruben Hoeke Model’ ontstaan die gebouwd is door Toien Bernadhie van Radix Guitars, Jakarta, Indonesië. Ik zocht naar een combinatie van de power en sustain van een Les Paul, de sprinkel van een Telecaster en het speelcomfort van een Music Man. Deze gitaar zal ik de komende tijd tot het uiterste testen m.b.t. klank, bespeelbaarheid en duurzaamheid. Gaandeweg zullen we verbeterpunten aantekenen ten einde een kwalitatief hoogstaande gitaar op de markt te brengen. Prototype 1 is nu in het bezit van medeontwerper Rene Gruijs.”

**Waar moet een signature gitaar van Ruben Hoeke in ieder geval aan voldoen.**

“Hij moet in eerste instantie geweldig klinken en lekker spelen.”

**Jij wisselt trouwens nogal eens van randapparatuur. Wat staat er op dit moment op je wishlist qua Upsizing Gear?**

“Helemaal niks. Hoewel... Ooit zou ik weleens een mooie Gibson ‘AFD’ Les Paul willen hebben. Een echte goede. Ik heb op de nr.1 tour gitaar van Slash zelf gespeeld en tsja... Daar kon toch weinig tegenop hoor.

**Heb jij überhaupt nog last van gas of is dat onder controle?**

“Onder controle. Ik heb nooit gekocht om het kopen. Ik streef altijd naar het beste geluid. Soms verandert je smaak en tsja, dan ga je weer opzoek. Maar ik ben doorgaans wel tevreden hoor.”

**Ter afsluiting, van Blues naar Bluesrock naar Rock. Volgde keer een metalplaat?;-)**

“Nou... Toen ik 13/14 was ben ik met Metal begonnen. Riffs uitzoeken van Slayer, Metallica, Sepultura, Ozzy... Dat soort werk. Dus zeg nooit nooit!”

